

Til 2. *Behandling* forelaa i alt 277 *Ændringsforslag*, alle tiltraadt af hele Udvalget. I Anledning af Indkomst- og Formueskattens Forhøjelse med yderligere 2 Mill. Kr. rejste Korsgaard atter Spørgsmaalet om Størrelsen af det sandsynlige Overskud. Finansministeren svarede, at der paa Tillægsbevillingsloven var medtaget alt, hvad man mente at kunne regne med, og Forhøjelsen af Indkomstskatten skyldtes en usædvanlig Mængde Bøder for urigtig Selvangivelse. — Af *Ændringsforslagene* fremhævede *Ordføreren* (Fr. Andersen) to Tekstanmærkninger om Garanti indtil 1 Mill. Kr. for Bankforskud paa færøsk Tilgodehavende i Spanien og Italien for afhændet Klipfisk og om Garanti indtil 300 000 Kr. for Banklaan til Udrustning af den færøske Fiskerflaade. Alle *Ændringsforslag* vedtoges uden Afstemning.

Den politiske *Generaldebat* foregik i Aar, som det har været Tilfældet i de senere Aar, ved Tillægsbevillingslovens 3. *Behandling*. I det følgende meddeles et Uddrag af *Partiordførernes* Udtalelser ved denne Lejlighed.

Hartvig Frisch (S.) mindede om Valgsejren den 22. Oktober 1935, som ingen Regering i Danmark havde vundet Magen til. Man kunde have ventet, at en saa overvældende Sejr vilde have betydet et Gennembrud, ogsaa i Lovgivningsmagten, for det regerende Demokrati, men de Partier, som tabte ved Valget, havde benyttet deres Magt i *Landstinget* til »at blæse paa Regeringen og Valgdagen«, skønt baade de politiske og de økonomiske Forhold blev farligere Dag for Dag, og de voksende Vanskeligheder fremfor alt krævede et handleedygtigt Regeringssystem. — Medens der overalt i Samfundsmeknikken arbejdedes for at indlægge *Planøkonomi* — ved Valutaordning og Handelsoverenskomster, ved Kornordning, Svineregulering, Kødordning, Sukkerordning m. m. —, var store og vitale Omraader stadig bygget over ældre Modeller, og man stod her uforstaaende over for den nye Tids Krav. Det viste sig ved Iværksættelsen af den samfunds-skadelige *Lockout*, som man havde villet forsvare med den Paastand, at Ueftergivenhed over for ethvert Lønkrav var en Nødvendighed for at undgaa Inflation, skønt Striden i Virkeligheden drejede sig om *Fordelingen* af en Merindtægt, der allerede var en Kendsgerning, i en Situation, hvor Lønningerne under et stigende Prisniveau havde været konstante, medens dette ikke kunde siges om Indtægterne i de paagældende Virksomheder. Et lignende Modsætningsforhold mellem de planøkonomiske Faktorer og det gamle liberalistiske, kapitalistiske Samfund var kommet for Dagen paa Pengevæsenets Omraade, hvor man havde villet skyde Regeringen i Skoene, at *Renteniveauet* var stigende, medens Sandheden